

Ulandsprojekt i Vietnam er i gang

Dansk Handicap Forbund (DHF) og PTU skal opbygge handicaporganisationer i Vietnam. En lokal leder er ansat

Scooteren er uundværlig i Hanoi. Det er Pham Thi Cam Lyss (tv) og Mrs. Yen (th), som leder kontoret i Hanoi.

PHAM THI CAM Lyss taler engelsk med den forsigtige, behagelige stemmeføring, der er typisk for vietnamesere. Hun har rejst i Europa og har tre børn med en franskmand. På job-siden har hun international erfaring af flere omgange, og DHF og PTU (Landsforeningen af Polio-, Trafik- og Ulykkesskadede) har netop ansat hende som lokal leder af vores fællesprojekt i Vietnam. For nyligt besøgte hun Danmark og DHF's kontor i Honduras. Vi bringer her et interview med hende.

Hvad går projektet i Vietnam ud på?

Vi skal opbygge handicaporganisationerne i fem distrikter omkring hovedstaden Hanoi. Vi starter fra nul og skal først uddanne lederne. De skal lære at lede en demokratisk organisation fx lære at lave regnskaber og politisk arbejde. Vi skal ændre den nuværende tilgang med velgørenhed, så mennesker med handicap i stedet får rettigheder. Men det foregår i flere faser. Allerede først arbejder vi med personlig udvikling. I Vietnam er uddannelsesni-

veuet meget lavere end i Danmark, og mennesker med handicap har været diskriminerede og ikke været en normal del af samfundet. Vi kan lære meget fra den danske handicapbevægelse og DHF's projekter i Nicaragua og Honduras.

Hvad mener du om handicapbevægelsen i Danmark?

Jeg har haft møder med DHF og Danske Handicaporganisationer (DH) og set PTU's rehabilitering. Alle har været meget åbne og hjælpsomme. Der bliver gjort et virkelig professionelt stykke arbejde. Jeg besøgte også Det Centrale Handicapråd, som er en vigtig medspiller for handicapbevægelsen. DH's arbejde med handicapkonventionen er meget spændende for Vietnam, som selv lige har ratificeret konventionen.

Hvad synes du om det frivillige arbejde?

Jeg mødtes med en lokal DHF-afdeling (Gladsaxe) og Sif Holst, der har været tillidskvinde i DH og DHF i mange år. Jeg var meget imponeret over deres engagement og den

høje kvalitet i deres arbejde.

Overordnet set virker Danmark på mig som det ideelle land at arbejde i. Der er stor tillid mellem folk, og man har let ved at forstå hinanden. Desuden er danskernes selvtillid høj, og man siger sin mening. Sådan er det slet ikke i Vietnam. Danmark har et godt samfund, og den danske handicapbevægelse er ved at blive en vigtig spiller internationalt.

Hvad har du med hjem fra Honduras og Nicaragua?

I Honduras og Nicaragua er forholdene mere lig med Vietnam, end de er i Danmark, så vi kan lære mere direkte af deres praktiske erfaringer. De har gennemgået meget af den samme træning, som vi skal have, og det har været en stor succes for dem. Der er nogle kulturelle forskelle i forhold til Vietnam, så jeg skal justere træningen. For eksempel er de meget åbne og direkte, hvor man i Vietnam har meget distance og er tilbageholdende og autoritetstro. Derfor vil vi udvikle os langsommere. Men det vil vi også træne, og jeg ser frem til det, slutter hun. ■